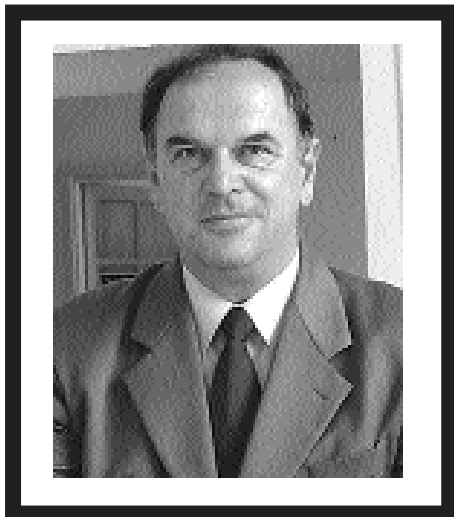

DR. SIPOS ISTVÁN (1949–2004)

Romániai Magyar Jogtudományi Közlöny szerkesztőbizottsága

Megdöbbenéssel hallottuk a hírt: dr. Sipos István, szerkesztőbizottságunk tagja, a romániai magyar jogi oktatás kulcsfigyénisége hirtelen elhunyt. A veszteség pótolhatatlan, hiszen nagyon sok terv és munka szakadt meg. A szerkesztőbizottság őszinte részvétét fejezi ki dr. Sipos István családjának.

Eötvös Lóránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar (Budapest)

Megrendüléssel értesültünk arról, hogy ez év január 19-én dr. Sipos István, a kolozsvári Babeş-Bolyai Egyetem Jogi Karának tanára váratlanul elhunyt. Sipos Tanár Úr a Nyári Egyetemünk rendszeres résztvevője volt a kezdetektől fogva. Odaadó figyelemmel, törődéssel segítette a Kolozsvárról érkező joghallgatók csoportját. Az elmúlt években a Nyári Egyetem előadói között is üdvözölhetjük. Hallgatóinknak gyakran tartott élvezetes, tartalmas előadást.

Fáradhatatlanul tanított. Tanórákon és azon kívül is diákjaira figyelt, segítette diákköri munkájukat. Sokat dolgozott, talán túlzottan is sokat, önmagát nem kímélve. Aktív közreműködésével jött létre az együttműködési megállapodás Karunk és a Babeş-Bolyai Egyetem között, illetve az elmúlt év őszén a kolozsvári Bogdan Vodă magánegyetemmel. Budapesti tartózkodásai alatt örömmel búvárkodott kari könyvtárunkban, s mindig lelkesen beszámolt felfedezéseiről. Aszűkebb szakterülete (nemzetközi kereskedelmi jog, fuvarjog) mellett állandóan egy román-magyar jogi szakszótár terve foglalkoztatta. Szakismerete, lelkiismeretessége, apadhatatlannak tűnő energiája szinte predesztinálta erre a feladatra. Ez az önmagára rótt feladat, és más tervei immáron bevezetetlenek maradnak. De tudjuk, vannak tanítványai, akiket elindított a magyar jogtudomány határon kívüli röggös, nehézségekkel sem mentes útján, és munkáját folytatni fogják.

Emlékét megőrizzük.

A Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának Kollektívája nevében Dr. Petrétei József dékán

Megrendüléssel fogadtuk a hírt Dr. Sipos István barátunk, kollégánk haláláról. Hihetetlen volt számunkra. Amikor a telefonkagylót, melyből halálhírét hallottuk, letettük, rövid tűnődés után a kollégák közül szinte mindenki felhívta az informátort, s érdeklődött, nem tévedett-e? István barátunk munkabírása, szervezőkészsége, vitalitása mindig csodálattal töltött el bennünket és azt gondoltuk, hogy ő majd akkor távozik közülünk, amikor akar, és ő még nem akart. Tele volt a tudományos területe megújítása, a fuvarjognak a nemzetközi magánjog irányába történő kiteljesítése, a nemzetközi kapcsolatok elmélyítése és továbbfejlesztése tervével.

Tisztában vagyunk azzal a megmásíthatatlan és elkerülhetetlen ténnyel, hogy az élet velejárója a halál, mégis tudjuk, hogy milyen nagy veszteséget jelent a családnak, a kollégáknak, tanítványoknak, azoknak az oktatási intézményeknek, ahol tanított, nekünk, akiknek Pécssett jó barátja volt, és mindazok számára, akik ismerték, és szerették őt.

Halálával töretlenül felfelé ívelő, nagyhatású tudományos pálya szakadt meg. Munkássága, elmélyült, új utakat kijelölő tudományos eredményei és eredeti szemlélete kitörölhetetlenül gyarapítják a tudományt, újabb és újabb gondolatokra ösztönözve az ifjú nemzedékek sorát. Példát mutatott a fiataloknak, érték- és kultúráközpontú világképet, mindezt pedig végtelen szerénységgel, a tudomány iránt érzett alázattal, és mély humanizmussal. Humanizmusa megnyilvánult nyitottságában, az emberek iránti nagyfokú empátiájában. Emberi tulajdonságai kiemelkedő szakmai kvalitással is párosultak. Nemzetközi szinten is megbecsült szaktekintély, a fuvarjog avatott szakértője volt. Olyan jogász és jogtanár, akinek szellemi ereje és érdeklődési köre messze túlnőtt a szakma belső keretein. Szakmai véleményének mindig nyomatéka, meghatározó súlya volt, állásfoglalásai irányítóként, igazodási pontként, zsinórmértéként szolgáltak.

Kitűnő előadó-képességgel rendelkezett, lebilincselte a hallgatóságot. Számos tanítványa mellett szívesen beszélgetett a hallgatókkal, ilyenkor igen élvezetes formában beszélt a további terveiről. Rendkívüli mértékben fel tudta lelkesíteni fiatal hallgatóit, sokan voltak olyanok, akik Sipos professzor hatására kezdték tanulni – a csak általa művelt – román-magyar jogi terminológia tantárgyat.

Megismerkedésünk kezdetén szemérmesen elhárította a Pécsre történt invitálásunkat, aztán 2001-ben „megtört a jég”. Ettől kezdve motorja volt az egyetemeink közötti kapcsolatoknak. Többször tartott előadást a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán, részt vett évfordulós ünnepségeinken, konferenciáinkon. Elévülhetetlen érdemei vannak egyetemünk és a kolozsvári Bogdan Vodă Egyetem közötti együttműködés létrehozásában és elmélyítésében, a kölcsönös kolozsvári és pécsi látogatások megszervezésében.

Ki tudja, mire lett volna még képes, ha a sors több időt ad neki. Ő már többet tud a lényegről, mint mi, akik itt maradtunk még egy időre, hogy végezzük azt, amit ő már nem tud folytatni a föl-

di létben. Egy hely üres maradt a családban, az oktatási intézményekben, a tanítványok körében, a nemzetközi kapcsolatok szervezésében, és a baráti körben, de mindannyian tudjuk, hogy Dr. Sipos István barátunkban sok minden benne élt, amit elkerül a halál.

Szellemi hagyatékát, köztünk élő emlékét megőrizzük.

A Babeş-Bolyai Tudományegyetem Jogi Karán tanuló magyar diákok és a Kolozsvári Magyar Diákszövetség Jurátus Köre

Az emberi életutat az alkotások révén értékelik a hátramara dottak. Az értékek darabkáiból próbálják újra meg újra összerakni maguknak a valóságot, amelyből mindannyian igyekeznek egy keveset még megtartani maguknak. Mindenki azt, amit jelentett számára, az, akire emlékezik. Dr. Sipos Istvánra emlékezve meg kell vallanunk, hogy az erdélyi magyar jogász közösség gazdagodott azáltal, hogy ő 1949. március 24-én világra jött Kolozsváron, köztünk élt, tanult, dolgozott, újat alkotott a jogtudomány terén, és mindannyiunkat, akik ismertük, jelentős veszteség ért.

Krónikásokként idézzük fel élete legfontosabb állomásait: a Báthory Liceumban tett érettségi vizsgát, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Jogi Karán szerzett oklevelet. Oktatói, tudományos munkásságát, amelyhez hozzátartoznak a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Jogi Karán fuvarjog oktatói tevékenysége, a Bogdan Vodă Egyetem Jogi Karán a dékáni tisztség feladatai, a Romániai Tudományos Akadémia, a BBTE és a Bogdan Vodă Egyetem keretében folytatott tudományos tevékenysége, publikációi.

Gazdag munkásságát nem teljesíthette ki, de a rövid idő alatt is a jogtudomány egyik legfiatalabb, állandóan változó területén, a fuvarjogban marada ndót alkotott.

Tanári tevékenységének sikerét dicsérik azoknak a jogászoknak államvizsga dolgozatai, tanulmányai, munkái, akiknek érdeklődését ő keltette fel a fuvarjog iránt, és akik az általa kezdeményezett hatalmas hozamú munkát folytatják, részterületeiben kitejeshetik.

Jogászai és tanári tevékenysége mellett kiemelkedő szerepet töltött be a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Jogi Karán tanuló diákok szak-

mai életében, támogatva, ösztönözve őket, magyar nyelvű dolgozatok írására és tudományos konferenciákon való részvételre. Jelentős segítséget nyújtott a Kolozsvári Magyar Diákszövetség Jurátus Kör Szakosztályának, az Erdélyi Tudományos Diákköri Konferenciák, ELTE Nyári Egyetemek szervezésében, valamint más jelentős szakmai rendezvények megszervezésében. A Mikó Imre Szakkollégium felvételizető

bizottsága tanári tagjaként rendszeresen segített kiválasztani az arra érdemes egyetemi hallgatókat.

Karakterének és emberi értékeinek a méltatására nem elegendőek a szavak. De megmarad a tanítás, a közvetített érték, az emlék. Munkássága és jelenlétének hiánya pótolhatatlan. (Ádám Beáta és Mádly Zoltán).